

Bratia a sestry,

Jánovo evanjelium je známe tým, že obsahuje viaceré Ježišove prirovnania, ktoré sa začínajú slovami „Ja som...“. Takýmto spôsobom je nám Ježiš obrazne predstavený aj v dnešnom oddieli a to hneď dvakrát. Pán Ježiš najprv hovorí: „*Ja som dvere k ovciam.*“ Potom tiež: „*Ja som dobrý pastier.*“. Oba výroky poukazujú na Ježišovu jedinečnosť. To, čo dáva Ježiš, nechce a ani nemôže dať nikto iný.

Najprv, aby nedošlo k nedorozumeniu, je potrebné vysvetliť obraz stáda. Totiž v našom vnímaní môže mať stádo negatívne zafarbenie. Pretože správať sa ako stádo znamená nepremýšľať a nechať sa unášať prúdom väčšiny. Aby sme plne pochopili biblický obraz stáda, musíme si niečo povedať o živote Izraelcov. Boli to pastieri. Práve preto obraz pastiera a stáda oviec im bol veľmi blízky. Prirovnanie Boha a ľudí k stádu a pastierovi bolo pre nich symbolom lásky a starostlivosti. Hovorí o tom aj známy 23. žalm: *Hospodin je môj pastier, nebudem mať nedostatku. Na pastvách zelených ma pasie a k vodám osviežujúcim ma privádza. Dušu mi občerstvuje, po spravodlivých cestách vodí ma pre svoje meno.* (1-3. v.)

Aby sme sa zbavili predstavy stáda ako nemysliacej masy, pripomeňme si Ježišovo podobenstvo o stratenej ovci. Pastier má 100 oviec a jedna sa stratí. Pastier ide tú jednu hľadať a privádza ju späť. Pozerajme sa na biblický obraz oviec a pastiera s týmto vedomím, že je to symbolické zobrazenie Božej lásky a starostlivosti a nie poukázanie na to, že by ľudia boli iba hlúpe stádo!

Obraz pastiera a oviec nás môže znepokojovať ešte inak a to tak, že bude narúšať našu suverenitu a nezávislosť. Deti vedíme k tomu, aby boli samostatné, aby sa o seba až vyrastú vedeli postarať sami. Práve preto si môžeme klásť otázku: Potrebujeme niekoho, kto nás bude viesť? Musíme niekoho počúvať? Obraz stáda a pastiera nechce, ako už aj bolo povedané, viesť nás k tomu, aby sme slepo počúvali a nerozmýšľali. Akým spôsobom nás teda vedie Pán Ježiš?

Ježiš nám prináša Slovo Božie a každý sa môže rozhodnúť, či počúvne Božie volanie. Obraz pastiera a stáda nenarúša našu samostatnosť, ale práve naopak, chce nás viesť k tej pravej slobode, ktorú Pán Ježiš prináša.

V tomto svete je veľmi veľa toho, čo nás chce v živote viesť: horoskopy a veštkyne, knihy na úspešný život, časopisy ako byť zdravý, bohatý a stále fit. Môžeme sa len čudovať, prečo ľudia, ktorí odmietajú Boha a zakladajú si na svojej zdanlivej slobode a samostatnosti, siahajú po takýchto „životných vodcoch“. Ešte viac je zarážajúce to, že sa na nich obracajú aj tí, ktorí v Boha veria. Možno to bude menej zarážajúce, keď si uvedomíme, že už starozákonný ľud takto zlyhával veľmi často. Boh ich viedol a oni sa obracali na iných

falošných bohov. V Biblii je však zdôraznená Božia jedinečnosť: *Ja som Hospodin, to je moje meno; svoju slávu inému nedám, ani svoju chválu modlám.* (Iz 42, 8)

Teraz sa už pozrime podrobnejšie na Ježišove výroky. Najprv: „*Ja som dvere k ovciam.*“ Dvere predstavujú zmenu. Keď prejdeme cez dvere, ocitáme sa niekde inde. Zároveň je to jediný riadny vstup. Iba skrze Ježiša Krista prijímame všetko dobré a život večný. Cez dvere tiež pastier vyvádza svoje ovce na pastvu.

Jedine pastier je ten, kto vchádza cez dvere. On tiež chráni svoje ovce a ovce mu dôverujú, idú za ním, pretože poznajú jeho hlas. Ovce reagujú iba na hlas pastiera, od ostatných utekajú. Jedine Božie slovo nás môže viesť k záchrane. Ježiš je Božím slovom. Jedine ak budeme veriť v Ježiša Krista, prideme k záchrane. Iba ovce, ktoré nasledujú hlas pastiera, prídu k pastve.

Ovce sú pastierove. Pastier nie je ani nájomca, ani najatý strážca, ktorý v ťažkostiach odchádza a ovce necháva napospas nebezpečenstvu. Pastier vedie svoje stádo a v prípade ohrozenia aj chráni ovčinec vlastným životom. Pastier je ten, skrze ktorého dostávajú ovce všetko potrebné k životu. Ježiš hovorí: „*Ja som dobrý pastier.*“ Pán Ježiš položil svoj život, aby sme boli zachránení. Jeho slovo nás vedie v živote a k životu večnému.

Pán Ježiš ešte povedal, že existujú aj ovce, ktoré nie sú z jedného ovčince a ktoré tiež chce viesť, aby bolo jedno stádo a jeden pastier. Už v Starom zákone je zhromažďovanie znakom Božej milosti a odpustenia. Napr. v knihe Nehemiáš čítame: *Ale ak sa obrátite ku mne a budete zachovávať moje príkazy a plniť ich, aj keby boli niektorí z vás zahnaní na kraj neba, aj odtiaľ ich zhromaždím na miesto, ktoré som vyvolil, aby tam prebývalo moje meno.* (1, 9) Alebo v knihe proroka Micheáša: *V ten deň - znie výrok Hospodinov - pozbieram to, čo kríva, zhromaždím to, čo je zahnané, i to, s čím som zle nakladal.* (4, 6) Keď by sme za ovčincom chceli vidieť nejakú uzavretú skupinu, ktorá bude Bohom zachránená, už či ju nazveme Izrael alebo cirkev, potom Boh sám túto predstavuje upravuje. Pastier si zhromaždí nielen ovce, ktoré patria do jedného ovčince, ale všetky, ktoré počujú jeho hlas.

Bratia a sestry, pre celý svet je iba jediná nádej a tou je Ježiša Kristus. „Bude jeden pastier a jedno stádo“ – s touto perspektívou sa pozeráme dopredu. Boh nás povedie až do úplného konca. Jeho slovo je živé. Kto Ho nasleduje, nájde záchranu. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú zapísané v Žalme 32 a vyprosme si požehnanie:

„Vyučím ťa a ukážem ti cestu, po ktorej kráčať máš, radiť ti chcem a moje oko bude bdieť na tebou.“

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.